

אמנות אמנות

אלה שהציפו אותי בשאלות: חברתי נילי איננה לילי. מה פתאום? ובכלל, מה אתם כולכם כותבים אלי? פנו אל לילי. היא אפילו משלמת בעד זה.

הרשוני להביא בפניכם את מכתבו של יורם אהרונוביץ, מרחוב פינסק 61, החותם: בן הויר של מועדון הג'אז.

נתקלתי בסיפור אודות חברתך נילי. לפי תיאורך הרי נילי צריכה להיות אחת הבהורות המאושרות ביותר, אשר בכל עת ובכל מקום תמצא מה לעשות. בין היתר הבינתי כי היא חובבת הג'אז האמיתי, אשר אינה מחמיצה אף גים סאטן אחד במועדון הג'אז בבית ציוני אמריקה. וכמו כן מכירה אלילי ג'אז כדיוק אלגטון, דיו גילספי וג'ון קרופה. כל זה טוב ויפה. אך דבר אחד איני יכול להבין. איך אפשר לא לדעת מיהו קאונט ביזוי, אשר הוא אחד המסור סמים מבין מתומרי הג'אז ונגני הפסנתר והאורגן, ולא אציל אנגלי כפי שחושבת נילי?

כל זאת כותב אני לנילי דרךך, מאחר והגני גם כן חובב ג'אז מושבע, חבר המועדון בבית ציוני אמריקה זו השנה השלישית. הייתי מאד מעוניין להתקשר עם נילי באיזשהי דרך, אם במועדון הג'אז בבית ציוני אמריקה. באחת התוכניות הנערכות אחת לשבוע ביום שני ב-8.30 או בביתה, המוכר, לפי תיאורך, כמכניס אורחים מובהק — על מנת להחליף רשמים וידיעות בשטח הג'אז, והאונה נעימה למספר תקליטי ג'אז טובים..."

כשאמרת לך שהולך לה קלף משוגע, לנילי, דעתי מה אני אומרת.

***

ממוחו ושכמותו

מוקדש לאלה האוהבות סטודנטים (1074/58):

"אני סטודנט בסניפון, גר בסביבות תל-אביב ובה אני מבלה את שעותי הפנויות. בה נמצאים חברי וחברותי. מעולם לא ביקרתי בתנועות נוער, וכל בילוי מיציתי בכרך, בצורת מסיבות קטנות וגדולות, קולנוע ותיאטרון, קומי זיצים ופיקניקים. הגני רווי וגדוש מכל הדברים היפים הללו. לא הייתי אומר שנמאסה עלי צורת חיים זו. אלא להיפך, כל שבוע העובר עלי בסניפון, מתגעגע אנכי תל-אביבה.

"אלא שהייתי רוצה להתכתב עם בחורה ממסגרת אחרת לגמרי, שביקרה בתנועת נוער השונאת את חיי העיר, ואשר האידיאלים החלוציים מושכים או משכו את לבה; המבלה את זמנה במושב או בקיבוץ, המסתכלת מלמעלה על שכמוני וכמונתי, מכניס הגברדין שלנו וריקודינו הסלוגניים. אינני רוצה תמונה כי פרצופה אינו מענייני, אלא דמותה. חושש אני שלא אקבל תשובה לפכתבי. כהדאי אין בנות רבות המעוניינות בשכמוני. אך אם תהיה אחת כזאת אשמח ואענה לה ברוץ."

***

אין לה נסיון

(1074/59) שתדע לך, היא סמינרסטית בת 18, שיום אחד עזב תהיה מורה ולא נוכל לעשות דבר בנידון. היא מכובדת חצי עמוד, לספר לי כמה שהיא נחמדה ושערה הוא חום, ארוך ומתולתל, ועיניה שפופות אור ירוק. היא אוהבת לבלות רק בחברה מצומצמת, כי היא גורא בישנית ו... אין לי נסיון בשטח זה — כלומר בליווי עם בחורים. היא מת עניינה, כמוכן, בטרטים, הצגות וגם בספרות.

אלא מה? היא גורא מעניינת בקצין מחיל האוויר דקא. שחרחר עם עיניים חתולות. אבל מפני שהיא גורא בישנית, כפי שכבר ציינתי לעיל, היא רוצה קודם בלחכתב.

***

נשמע ברוח: שלא תבלב את המוח שתי גרה לבד. היא תמיד לובשת שמלות שאייאפטר לכפתר לבד.

***

מכסום מהחיים

למרות (1074/60) מספר לי שהוא בעל המון חוש הומור, יש לי רושם שהוא לוקח את עצמו גורא ברצינות ואני טועה לעתים רחוקות מאד. הוא אמנם כן 18 וחצי, משרת בצבא אי-שם, לדבריו, הוא מבטוח מחתים. אבל זה באמת לא צריך להסריע לך.

חשבי רק כמה שהוא אוהב מוסיקה קלאסית וגם ג'אז טוב, ואם באמת רוצה להכיר אותה, אזי דעי לך שיהיה עליך להאזין לתקליטים ולהעמיד פנים שאת מוקסמת. כדי להגיע לידו כך עליך להיות כבת 18, נאה ופוטוגנית. משום שהוא אוהב מאד לצלם.

***

גברת מעריפה בלונדי

היא מעוניינת רק במכתבים, מבטיחה לי (1074/61) נחמד מאד, אולם מאעץ חייב, אם כן, המתכתב אליה להיות דקא בלונדי נאה וסטודנט? היא שחרחרת, אבל אל תשימו לב לכך. היא לא כן מעוניינת באמנות ובספרות יפה. היא תלמידת שמינית, שכחתי לומר, והיא מנגנת על המון כלים, בעיקר אקורדיון, ופסילת ומשתוללת.

***

צנחני היום ואתמו

כיסף הרי לשני הצנתנים, שאת מכתבם אני מביאה בסניפון; הגנו שני צנחנים, האחד בשם זוסיה והשני עמיתו,

אשר היחס אל הצנחנים פוגע בהם קשות, ולכן החלטנו שיש לעשות משהו בקשר לכך. אין אנו יודעים מי הפיק לאחרונה את הי שמועות — ויש לנו הרושם שגם ידך ב מעל, ולכן אנו פונים אליך — שהצנחנים ירד ערכם ואין רוחשים להם אותה ההערצה שהיתה נחלתם בעבר.

אם אמנם המצב הוא כזה, הרי שלדעתנו הוא חייב להשתנות בהקדם. הצנחנים של היום אינם נופלים במאומה בכושרם וברוחם מן הצנחנים של אתמול, ואם יקראו לכל משימה שהיא ידעו לעמוד בפרץ ולבצעה כראוי. בכך אין לנו ספק.

אם כך, מדוע משתנה היחס אליהם? מדוע אין הבנות ברחוב מפנות את ראשן כשתן רואות כומתה אדומה עוברת? מדוע אין הן מתלהבות למראה צנחן? את, שיש לך קהל קוראים מרובה והשפעתך רבה, הייתב לעשות משהו בנידון. אנו מחכים בכליון עיניים לפעולה מצידך.

"אם מישנה מהקוראים היה רוצה להתכתב עמנו לעצם הנושא, הוא חישש לעשות זאת מעל דפי העתון, הרי שאת יכולה לפרסם את שמונתו: זוסיה רוזנברג, עמיתו רוזנברג, צ'ייל.

***

משומה ופרימוטיבית

באמת, מה אפשר לרצות מתלמידת תיכון בת 16 (וחצי)? היא (1074/62) מהססת ומהססת אם לכתוב אלי. כי היא

נערת השבוע

נערת ארזה-לה זו היא זקלין ז'וליה בת ה-16, שתופיע בזמרה במוסיקול של אולימפייה. ואל תח שבו, למראה, שכך עושות כולן. זקלין דוקא לא. היא בת טובים עוד בחובן העתיק של המלה. ולמרות שהיא סופיעה כחצי שנה על במת האולימפי פיה בפאריס, היא נפרה וישנית האוהבת, כשאין איש רואה אותה, לשחק בבובותיה הגדולות אותן היא מאספת.

זקלין המקסימה היא אחת ממאות הנערות ש הצליחו בתחוליות השירה הנערכות מדי שנה בי אולימפייה. לזכות ירתנת ההזדמנות להופיע זקלין בתמחית בשירים דרמטיים, בלזדות ושירי אהבת. אהרונה, ג'ורא גודיק, עומד עתה בפני בעייה: היכן לשכן את המדמוזל. הוריה האמידים מתנגדים להשכנתה בבית מלון גדול. חס סעדיפים שספחה שתכנים לארחה, תמורת תשלום, מעוניין, מיסחור

ולאחר כל זאת האם לא יראה הדבר כטבעי, שלפעמים מעדיף אני להאזין לשידורי קול ישראל בבית, מאשר לראות סרט או הצגה בלונדי? חברת אחת מהבנות הצבועות? ובכרבים נעים ומעניין לכתוב לה, לנערה, אשר מלבד הופעתה החגיגית יהיה בה גם קורטוב של מציאות אמיתית, כתחליף לסנובים הוליברדי. ואם הינה עליוה ובעלת חוש הומור, ועל אף הכל אינה סלוגנית ובכל זאת תיארת להיענות להזמנתי ולכתוב, מבטיח אני לה שנמצא עניין גם בהתכתבות. עד אשר נחליט לחתך על הכתיבה אשר שימשה בבסיס להיכרות הראשונה, ולהמשיך בדרך מקובלת יותר... אני הגני צבר לידו ותושב תל-אביב, כן 23.

רגשן במקצת. לא כן?

טיפשעשרה אצל אילקה ואביבה

רינה, את לעולם לא תחשי איפה הייתי כליל שבתו אצל אילקה ואביבה!

רוצה לשמוע? טוב, אז את מכירה את אלכס? זה, בעל פיו, על יד כיכר דיזונגוף, או הוא חבר גורא טוב של איציק. כל פעם שאנחנו עוברים שמה, הוא ניגש ומפספט אתנו. גם אותי הוא כבר מכיר. אז לפני שבוע הוא אמר לאיציק שהוא עורך מסיבה לאילקה, לכבוד זה שהוא יצא מבית-החולים. שמעת בחושי שהוא כבר רגל. ושבו. את הרי מכירה את איציק. עושה טובה לכל העולם. הוא אמר גורא אני עוד לא יודע אם אני פגוי. ראיתי שהוא רוצה להתחמק. נתתי לו צביטה כזו שכולו לו עוד עכשיו. אז קבענו שנבוא.

מתי את חושבת שזה התחיל? בשתיים-עשרה בלילה! כל היום הייתי גורא נרגשת. את חושבת שזה כל כך פשוט? תמיד שמעתי על המסיבות אצל אילקה ואביבה, ותמיד חלמתי שאולי יבוא יום וגם אני אבוא לשם. ואיציק הסוס אפילו לא אמר לי שהוא חבר שלהם. כשהגענו לשם היו כבר המון אנשים. התביישתי גורא, אבל נזכרתי שקראתי באיזה מקום שצריכים לנשום עמוק. אז נשמתי עמוק ואמרתי בלב על החיים ועל המוות. מה את יודעת. המון אנשים היכרתי מתמונות בעתונים. היתה שם מירה אברך בכתנת פסים וכולם היו מסביבה. אמרו לי שהיא אחרי ניתוח ושחקנית אחת, שכתתי את שמה, שאיזה שני תיאטרונים רבים עליה אני לא יודעת למה, וכל הבהורים של הפיו, ועתונאי אחד ממערב שלחש לי דברים באוזן כשרקדנו והעתונאי הגרמני הוה שהיה אצל הירדנים שנישק לי את היד. יה, הרגשתי גורא מבוגרת.

הבחורות היו כולן מבוגרות. אולי בנות 25. אבל זה לא הפריע, באמת. אחרי כמה רגעים קיבלתי אומץ והסתר בבתי פה ושם וציפצפתי על איציק. הוא לא התעניין בשום דבר. הוא מצא לו שם איזה בקבוק צינצנו או משהו כזה שהוא מתפעל ממנו גורא וכל הזמן לגם ממנו.

כלל. היו פיצות ונקניקיות ומשקאות ומוסיקה וריקודים ואביבה היא דוקא גורא נחמדה. אפילו שהיא לא הכירה אותי היא קראה לי כל הזמן קוקי. בהתחלה התביישתי גורא לפנות אליה, אבל התגברתי ושאלתי אותה איפה הם יופיעו בקרוב. אז היא סיפרה לי, באמת, כל כך בלבבויות כאילו שהייתי החברה הכי טובה שלה שהיא אילקה ושני הילדים שלהם יעלו על התיאודור הרצל אני חושבת, ויופיעו שם בתוכניות ותהיה להם שם אומנת שתספיל בילדים. הם יעברו דרך מקומות נפלאים שכתתי איוה.

וזך יודעת? היא בכלל לא נראתה עיפה. היה לה המון מרץ והיא התרוצצה והגישה ושרה עם אילקה ועשתה שמה. שאלתי אותה מאיפה יש לה מרץ כזה, אז היא אמרה לי שמה אני יודעת שכל היום ניקחה את הבית וכמעט התחשמלה ובשש בערב הופיעה עם אילקה בחיפה, חזרה, טיפלה בילדים ועזרה להכין את המסיבה. אני אומרת לך!

רקדתי ורקדתי והרגשתי כמו סינדרלה. היו כמה בחורות שחלצו נעלים ובכלל. בסוף שתינו קפה שחור ועוגה משגעת מהפיצה וראינו את הזרית, מה את יודעת. והיא אמרה לי שאני אבוא אליה.

תשמעי, אני ממרת. יש לי פגישה עם מישו שהיכרתי שם. בואי אלי מחר. בטח יהיו לי המון דברים לספר לך. שלום, קוקי.

ציפור קטנה לחשה לי...

בין המתנות והברכות הרבות שקיבלו יעקב חודורוב ויוסף מירמוביץ לפתיחת החנות שלהם, היתה גלוייה מברילין בוזנר, עם שפתונה שהטביעה על הגלוייה כנשיקה... אל תחששו יותר את דן אלמגור עם הכלב ברחוב אלנבי. הוא כבר אינו עומד שם... אגב, כמה שירים של בית-החרוז בוזנר יש לו משפטים הוחלפו בשירים של נעמי שמר, וזה מכיר לי כיצד אמר בעל נעוריה הבמאי גרעון שמר שאין הוא יכול לעבוד עם אשתו, כאשר נשאל לפני חודש מדוע לא הוכנסו להצגה שירים משלה. השאלה היא: מי אילף את מי? גרעון נראה בשבוע שעבר בחצות לילה עם זאב ברדינסקי כשהם מנקים את מכונתה של מירח אברך... שושיק שני גוזה את זנב הסוס שלה, אולי לקראת תפקידה כקונפונסיה בהוסעת המוסיקול אולימפייה. שושיק איננה מתרגשת כלל לקראת התפקיד. מה שמעסיק אותה יותר הן השמלות היסות שתתפור לכבוד המארע... בתוכנית זו מופיע גם זוג רקדנים אקרובטים, הוא נמוך והיא ענקית. הפוקרס. מכתב אל האמרגן ג'ורא גודיק נתבקש הלה, כמו כל האמרגנים בארצות בהן דוברים אנגלית, להפוך את סדר האותיות. הם יקראו כאן הרקופס ואל תשאלו אותי מדוע חשבו בעצמכם.